Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri: İzmir Cad. 47/6, Kızılay-ANKARA ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3 A ● Yıllık Abone Bedeli 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri.

31 Aralık 1978
Sayı: 45
250 Kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

"Terör yuvaları üzerine cesaretle gidilmeli ve sonuç alınmalıdır"

TİP: "Sıkıyönetim süresince yapılacaklardan CHP Hükümeti sorumlu olacaktır"

"DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİMİZE SAHİP ÇIKMALIYIZ"

"HÜKÜMET TAM İKTİDAR OLAMAMIŞ YA DA SÜREKLİ ÖDÜNLER VERMİŞTİR. BUNA KARŞILIK YASAL OLMAYAN, BUNDAN DOLAYI DA AÇIKÇA BİÇİMLENMEYEN AMA OLAYLARIN AKIŞI İÇİNDE ETKİNLİĞİ ARTARAK HİSSEDİLEN BİR İKİNCİ İKTİDAR ODAKLAŞMASI GÖZLENMİŞTİR."

"FAŞİSTLER VE TÜM KARANLIJ GÜÇLER SIKIYÖNETİMLE YASA DIŞI TERÖRDEN YASAL TERÖRE GEÇMEYİ UMMAKTADIR. BU SAYEDE İKİ BAŞLI İKTİDARIN TERÖRİZMİN GİZLİ ODAĞINDA TEKLEŞMESİ TEHLİKESİ CİDDİDİR."

Yazısı 4.Sayfada

Türkiye'nin çeşitli il ve ilçelerinde yeni TİP örgütleri kuruldu

Türkiye İşçi Partisi Merkez Örgüt Bürosu Sekreterliğinden alınan bilgilere göre Elazığ gibi faşizmin kol gezdiği, faşist katillerin himaye edildiği Elazığ'dan sonra Tunceli'de de TİP İl Örgütü kuruldu. Tunceli'den başka Kırşehir ve Konya Merkez İlçelerinden, Aydın'ın Kuşadası ve Sultanhisar ve Konya'nın Çumra İlçesinde yeni örgütler kurulduğu öğrenildi.

Bu yeni örgütlerin yanısıra kuruluş çalışmalarının yapıldığı ve kurulmak üzere bulunan bir çok yeni örgütün bulunduğu da verilen haberler arasında.

İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi Türkiye İşçi Partisi her geçen gün güçlenip etkinliğini artırıyor. Emekçi ve işçiler sorunlarının çözümü için artık TİP'e başvuruyorlar. Burjuvazinin son aylarda silahlarını TİP üye ve örgütlerine yöneltmelerinin bir nedeni de bu. Ama hiçbir gücün TİP'in örgütlü mücadelesini durduramıyacağını da biliyorlar.

"Maraş'ta olanlar bir iç savaşın hunharca başlatılma girişimidir"

Faşist güçlerin uzun bir süredir yuvalandığı ve yığınak yaptığı kentlerimizden biri olan Kahramanmaraş'ta yıllardır sürdürülen kışkırtmaların sonucu faşist güçler hunharca bir katliama giriştiler. 120 kadar kişinin öldüğü bin kadar kişinin yaralandığı ve bir iç savaş provası niteliği taşıyan olaylarda alevi, ilerici ve demokrat olarak bilinen kişilerin de ev ve işyerleri yakıldı, yıkıldı ve malları yağmalandı. Faşist çeteler Kahramanmaraş sokaklarında dört gün boyunca istedikleri gibi terör estirip, kadın, çocuk, genç ihtiyar demeden herkese saldırdılar. Bu dört gün boyunca kahramanmaraş'ta devlet yoktu. Faşist saldırganlar güvenlik kuvvetlerinin gözleri önünde ve hiçbir engellemeyyle karşılaşmadan saldırılarını sürdürdüler. Hatta İçişleri Bakanı dahil dört bakan Vilayet konağında bulunduğu sırada Kahramanmaraş'ta saldırganlar Vilayet konağında bulunduğu sırada Kahramanmaraş'ta saldırganlar Vilayet konağına doğru yürüyüşe geçip "İçişleri Bakanının kellesini isteriz" demek cüretini gösterebildiler.

Gözü dönmüş saldırganlar kente gelen Sağlık Bakanını da kentin girişinde çevirdiler. Sağlık Bakanı daha sonra "Canını zor kurtardığını" açıkladı. Evlerine sığınan alevi vatandaşlarla yoksul emekçi halk gözü dönmüş faşist çeteciler tarafından işkence edilerek öldürüldü. Ve bu katliama devlet güçleri ancak seyirci kalabildiler.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran Kahramanmaraş katliamı üzerine yayınladığı demeçte Kahramanmaraş'ta olanların bir iç savaşın en hunharca girişimlerinden başka bir şey olmadığını söyledi.

TİP Genel Başkanı Boran'ın demeci özetle şöyledir:

"Daha önce Malatya, Kars ve Sivas'ta denemesi yapılmış faşist provokasyonlar bu defa daha

(Devamı sayfa 4'te)

Necdet Bulut'tan sonra Adana'da bir TİP üyesi daha öldürüldü

TİP İKİ AYDA 10 EVLADINI YİTİRDİ

Trabzon'da faşist çeteler tarafından vurulduktan sonra Ankara'da ölen Doktor Necdet Bulut'un acısı henüz geçmeden geçtiğimiz günlerde Türkiye İşçi Partisi Adana İl Örgütü üyelerinden Mehmet Alaybeyoğlu faşist katillerin kurşunlarına hedef oldu. Böylece son iki ayda Türkiye İşçi Partisi 10 yiğit evladını yitirmiş bulunuyor.

Bilindiği gibi Kasım ayında Türkiye İşçi Partili 7 genç hain bir pusuya düşürülerek hunharca katledilmişlerdi. Arkasından bir kaç gün geçmeden TİP Tekirdağ İl Örgütü üyesi bir kişi daha öldürüldü. Bu arada değerli bilim adamı, bütün yaşamı boyunca sosyalizme gönül ve emek vermiş Türkiye İşçi Partili doktor Necdet Bulut Trabzon'da faşist katiller tarafından vuruldu ve kurtarılamıyarak öldü. En son Adana'da öldürülen TİP üyesi Alaybeyoğlu iki ayda vurulan onuncu Türkiye İşçi Partili.

Mehmet Alaybeyoğlu'nun öldürülmesi üzerine TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın bir bildiri yayınladı. Genel Sekreter Sargın'ın bildirisi şöyle:

"Emperyalizm ve tekelci büyük sermayenin beslediği faşist cinayet

(Devamı sayfa 4'te)

ONBEŞ GÜNDE BİR

Yeni yıla yeni umutlarla başlıyoruz

1978 yılının son günleri de yeni cinayetlerle kana bulandı. Faşist Hareket Partisi ve yan örgütleri ilerici, demokrat, yurtsever ve sosyalistlerin canına kıymaya devam ettiler. Kahvehaneler, belediye otobüsleri, grev çadırları, vapur iskeleleri; kısacası işçi ve emekçilerin topluca bulundukları her yer faşistlerin silahlı, bombalı saldırılarına hedef oldu. İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisini, Türkiye İşçi Partisi'ni de baş hedef seçtiler. TİP 1978'in son aylarında 10 yiğit evladını yitirdi. En son Adana İl örgütü üyesi Mehmet Alaybeyoğlu kurşunlandı. Mehmet bir yandan çalışıp bir yandan da öğrenimini sürdüren genç bir sosyalistti. 1979 yılına yakın günlerde vurulup düştü. Kavganın bayrağını partili arkadaşlarına bırakarak gitti.

Emperyalizm Türkiye'yi sömürü ağında biraz daha teslim almak için IMF ile, Ortak Pazar ile, çokuluslu şirketleri ile biraz daha köşeye sıkıştırdı. Tekelci Büyük sermaye biryandan işçi sınıfı üzerindeki sömürüyü yoğunlaştırırken öte yandan da orta ve küçük sermaye sahiplerini, küçük işletmeleri, esnaf ve zanaatkarı yıkıma sürüklüyor. Sermaye, kârını artırmak için işçi ve emekçi sınıflar üzerindeki baskıyı da yoğunlaştırıyor. Demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamak, giderek ortadan kaldırmak için terör artırılıyor.

1978 yılı işçi ve emekçi sınıfların, onların örgütlerinin demokratik hak ve özgürlüklerini korumak ve geliştirmek için yoğun, amansız bir mücadele sürdürdükleri bir yıl oldu. İşçiler, emekçiler 1979 yılına daha deneyli, mücadelede daha usta-

GÖREV (Devamı sayfa 4'te)

Emekçiler CHP iktidarında da kuyruklardan kurtulamadı

(Haberi 4.Sayfada)

1978 mücadelelerle dolu geçti

Tuzmak işçileri de binlerce DİSK üyesi arkadaşları gibi yeni yıla grevde girdiler.

Yeni yıla, DİSK'e bağlı 2786 işçi grevde giriyor

DİSK'e bağlı 11 sendikanın üyesi toplam 2786 işçi 29 işyerinde yeni yıla grevde girdi. Bu arada 14 bin 689 işçinin 10 işyerinde giriştikleri direniş eylemlerini sürdürüyorlar.

Ayrıca gene DİSK üyesi 9 sendikanın 80 işyerinde grev kararı aldığı, 12 sendikanın toplu sözleşme görüşmelerini sürdürdüğü 86 işyerinde anlaşmazlığa düştüğü öğrenildi.

DİSK yetkilileri tarafından yapılan açıklamaya göre, Grev uygulayan sendikalar ve söz konusu 29 işyeri şunlar:

"Bank-Sen: Renault-Mais'e bağlı beş işyeri, İstanbul Ticaret Borsa Canlı Hayvan ve Et Sanayii, Basın-İş: Adana Kemal Matbaası, Dev Maden-Sen: Başer Madencilik, Genel-İş: Tuzla, Gelibolu, Isparta, Elbistan, Menemen, Geyve, Gültepe, Narlıdere Belediyeleri, Gıda-İş Saray Ekmek Fabrikası, Tuzmak Lastik-İş, Kayseri Ar Plastik, Maden-İş: Kayseri Temiz Döküm, Ankara Tamsaş, Oleyis: Kaleli Oteli, Sosyal-İş: Gemaş Mühendislik ve Mimarlık Aş., Türkiye Petrol ve Kimya İşçileri Sendikası: Mersin Soda Sanayii, Sakarya'da Dört benzin istasyonu, Yeraltı Maden-İş: Bilfer Madencilik."

Tuzmak işçilerinin greviyle ilgili haber 2. sayfamızda.

Türk-İş işçi çıkarımına göz yumuyor

ÖZEL SEKTÖRDEN SONRA KARAYOLLARI VE YSE İŞYERLERİNDEN DE ON BİNLERCE İŞÇİ ÇIKARILDI. YEREL TİP ÖRGÜTLERİ İŞÇİ ÇIKARIMINA KARŞI BİLDİRİLER YAYINLADILAR.

Bu konuyla ilgili haber ve yazılar 2. sayfada

CHP iktidarı döneminde Yürüyüş dergisi okumayı suç sayan polisler hâlâ görevde

Geçtiğimiz günlerde polisin Üsküdar Duvardibi kavşağında yaptığı arama sırasında elinde Yürüyüş Dergisi bulunan TİP Kadıköy İlçesi üyesi Metin Karaçam yasak yayın bulundurduğu gerekçesi ile göz altına alınarak Selimiye Karakolunda dövüldü. Bir gün sonra savcılığa çıkarılan Karaçam savcısının Yürüyüş Dergisi bulundurmanın ve okumanın suç olmadığını belirtmesi üzerine salıverildi.

Bu yasa dışı olayın asıl ilginç yanı Selimiye Karakolunda TİP üyesi Karaçam'ı döven polislerin cahilliği oldu. Artık bu cahillik miydi yoksa keyfilik mi bilinmez. Önemli olan Karakolda polislerin Yürüyüş Dergisinin Bakanlar Kurulu kararıyla yurda sokulması yasak yayınlardan olduğunu söylemeleri oldu. Tabii yeni basılan bir derginin yurt dışından hemen nasıl gelebildiği ayrı bir konu idi. Sonunda işin keyfiliği ortaya çıktı. Yürüyüş Dergisi ile ilgili bir yasaklama kararının olmadığını 1. Şubedeki polisler de istemeseler de belirtmek zorunda kaldılar. Ama TİP üyesinin yediği dayaklar ve 48 saat özgürlüğünün kısıtlanması yanına kâr kaldı. Özgürlükçü CHP Hükümetinin "Eğitilerek faşist fikirlerinden arındırılacak MC kalıntısı "polislerinden de başka bir şey beklemenin boş bir hayal olduğu anlaşıldı.

ÇARK

işçileri kendi sınıflarının örgütlü gücü kurtarabilir

Burjuva partileri ve politikacılarının hepsi "halka hizmet etmek", "işçileri kurtarmak" gibi iddialarla ortaya çıkarlar. Çünkü işçi emekçi kitleleri yanıltmak için her türlü yalan onlar için mübahtır. Bütün burjuva partileri bir yerde halktan yana imiş gibi görünmeye önem verirken öte yandan da hizmetinde oldukları sınıfın, burjuvazinin çıkarlarını korumak için patronların kendilerine verdikleri her türlü göreve "başüstüne" derler.

Bir burjuva partisinin ve onun politikacılarının halka karşı iki yüzlü davranması kadar doğal bir şey yoktur elbette. Bugüne kadar gelip giden bütün iktidarlar halka karşı bu iki yüzlü politikayı izlediler. Halk adına diyerek halkın sömürülmesi, ezilmesi için gerekeni yaptılar.

Son yıllarda "halkı kurtarmak" adına o kadar yanlış ve halka karşı şeyler yapıldı ki bunların birkısmını neredeyse gerçekten halktan yana sananlarımız bile oldu. Bazı gençlik grupları, öğrenci örgütleri; bazı sendika ağaları da hep halk adına, işçi sınıfı adına diyerek işçi sınıfına, emekçi halk kitlelerine en büyük zararları verdiler.

İnsanlar en iyi denedikleri şeyleri bilirler, başlarından geçen olaylardan ders alırlar, denir. Kitleler için de bu böyledir. Kitleler de en iyi kendi deneyleri ile öğreniyorlar. Öğrendikçede hem burjuva politikacılarının hem de sahte devrimcilerin maskesi düşüyor. Sendikal alandan tasını tarağını toplayıp giden sendika ağalarının sayısının hergün artması bunun en açık göstergesi. Faşist, gerici, sarı sendikaların artık işçileri tutmak için oynadıkları bütün oyunlar biliniyor ve boşa çıkarılıyor. Maceracı bazı gençlik örgütlerinin ve gruplarının da işçi sınıfı ile ilişkileri tamamen kesiliyor. İşçi sınıfı kendisini kurtaracak gücün ancak kendi sınıfının örgütlü gücü olduğunu mücadele içinde öğrendi. Şimdi bu bilinçle yoluna devam ediyor. Kendisini ve kendisi ile birlikte bütün öteki kol ve kafa emekçilerini her türlü baskı ve sömürüden kurtarmak için maoculuğu ve maceracılığı ve bütün sapık akımları da mahkum etmek gerektiğini biliyor. Bu bilinçle kendi yolunu aydınlatarak sosyalizme doğru kararlı adımlar atıyor.

GÖREV

"Toplumsal anlaşma" nın ne gibi hükümler taşıdığı gün gibi ortaya çıkıyor

TÜRK-İŞ İŞÇİ ÇIKARIMI KARŞISINDA HAREKETSİZ

KAMU KURULUŞLARINDAN, ÖZEL SEKTÖRDEN DAHA ÇOK SAYIDA İŞÇİ ÇIKARTILIYOR. BU KURULUŞLARIN BAŞINDA, KARAYOLLARI SÜMERBANK VE YSE GELİYOR.

TİP YEREL ÖRGÜTLERİ İŞÇİ ÇIKARIMINA KARŞI YAYINLADIKLARI BİLDİRİLERDE SARI SENDİKACILARI HALKA TANITARAK "ÖRGÜTLÜ GÜÇ"ÜN YENİLMEZLİĞİNİ BELİRTTİLER.

Büyük sermaye kapitalist sisteminin bunalımın çözümünü "Hammadde darlığı, enerji bunalımı, döviz yokluğu" gibi sudan sebepler öne sürerek işçi çıkarmakta bulurken CHP Hükümeti de içinde bulunduğu bunalımın çözümünü kamu kuruluşlarından işçi çıkarmakta görüyor.

Şimdi kamu kuruluşları işçi çıkartma konusunda patronlarla adeta yarışıyorlar. Hatta kamu kuruluşlarında çok sayıda işçi çalıştığı için şimdiden kapı önüne bırakılan işçilerin sayısı on binleri buldu.

İlk tasfiyeler "İşçi fazlalığı" gerekçesiyle Karayolları Genel Müdürlüğünde uygulandı ve 15 bin işçinin işine son verildi. Bu plan Türk-İş'e bağlı Sosyal Demokrat sendikaların biri olan Yol-İş Sendikası ile birlikte uygulandı. Böylece Türk-İş'le Hükümet arasında imzalanan "Toplumsal anlaşma"nın ne gibi haince şartlar taşıdığı açıkça ortaya çıkmış oldu.

Karayollarından çıkartıldıkları için direnişe geçen yol işçileri.

Karayolları 17'inci Bölge Müdürlüğünden çıkartılan işçiler arasında 7-8 sene kıdemi olan işçilerin de bulunduğu bildirildi. Oysa yapılan toplu iş sözleşmesinde kıdemi fazla işçilerin çıkarılamayacağı belirtiliyordu. Sendika buna da bir ses çıkarmadı. Ayrıca şu anda çalışmakta olan işçilerin "Toplumsal anlaşma"dan doğan 300 milyon lira kadar borcunu da ödemedi. Binlerce işçi 5 aylık ücret farklarını, 7 aylık yakacak yardımlarını, 3 aylık seyyar görev tazminatlarını, Eylül ayında ödemesi gereken öğrenim yardımlarını alamadı.

Hükümet gene toplumsal anlaşmaya dayanarak Karayollarından sonra Yol Su Elektrik Bölge Müdürlüklerinde yüzlerce işçiyi işten çıkarmaya hazırlanıyor. Ayrıca Sümerbank'ın da binlerce işçiyi kapı dışarı etmeyi planladığı bildiriliyor.

Hükümetle "Toplumsal Anlaşma" imzalayarak işçi çıkarımına ses çıkarmayan hatta destekleyen sarı sendikacıların emekçiler bir gün mutlaka hesap soracak. Hele hele sosyal görünümlü CHP'li sendikaların ne kadar işçiden emekçiden yana olduğu bu son uygulamalarla gün gibi ortaya çıktı.

TİP ÖRGÜTLERİ İŞÇİ ÇIKARIMINA TEPKİ GÖSTERİYOR

Kamu kuruluşlarında geniş işçi çıkarımına karşı Türkiye İşçi Partisi yerel örgütleri karşı çıkıyorlar, yayınladıkları bildirilerle sahte sendikacıların ve CHP'nin gerçek yüzünü emekçi halka anlatıyorlar. Karayollarından ve Yol Su Elektrik Bölge Müdürlüklerinden en fazla işçinin çıkartıldığı İçel ve Diyarbakır illerinde Türkiye İşçi Partisi İl örgütleri yayınladıkları bildirilerle işçi çıkarımını protesto ederek sarı sendikacıları halka tanıttılar. Bildirilerde örgütlü birleşik gücün yenilmezliğini bir kez daha belirttiler.

Gerek Diyarbakır ve gerek İçel İl Örgütlerinin bildirilerinde miting meydanlarında "İşsizliğe son vereceğiz, pahalılığı önleyeceğiz, ucuzluk getireceğiz" diyenlerin iktidarlarında işsizlik ve pahalılığı önlemek bir yana işsizlik ve pahalılığın hızla arttığı belirtilerek yerli ve yabancı patronların işçi çıkarımına karşı uyanık olmaları ve emekçinin işine son verildiği de bildiriliyor.

Bildirilerde ayrıca "Yaz aylarında Toplumsal kalkınmada gençlik projesi" adı altında gençliği tarlalarda çalıştıran, Köylüye İş Projesi adı altında köylülere tarlalarda taş toplatarak sosyal demokrasinin reklamını yapanlar gerçek yüzlerini göstermişlerdir" denilmekte ve onbinlerce işçinin karakışta açlık ve sefalete terkedildiği yeniden vurgulanmaktadır.

İşçi kıyımına son

İşçiler, emekçiler patronların işçi kıyımına karşı direnmeye kararlılar.

Ekonomik bunalımı gerekçe gösteren patronlar işçi çıkarımını sürdürüyor

PATRONLARIN KENDİ İFADELERİNE GÖRE YALNIZ EGE'DEKİ ÇEŞİTLİ KURULUŞLARDAN 11 AYDA 12 BİN İŞÇİ ÇIKARTILDI. DAHA DA ÇIKARTILMAYA DEVAM EDİLECEK.

Kocaeli, Kartal, Silahtar gibi önemli sanayi bölgelerinde uzun bir süredir devam eden toplu ya da tek tek işten çıkarmalar Türkiye'nin hemen her bölgesinde yaygın olarak sürüyor. Patronların ekonomik bunalımı ileri sürerek giriştikleri işten çıkarma işlemleri son aylarda Ege Bölgesinde de yoğunlaşmış bulunuyor. Patronların kendi ifadelerine göre son 11 ayda Ege'deki çeşitli işyerlerinden 12 binden fazla işçi çıkartılmış. Patronlar emekçileri çoluk çocuk sokağa bırakma gerekçeleri olarak enerji bunalımı ve döviz darboğazını ileri sürüyorlar.

Önümüz kış, patronlar daha şimdiden, Ecevit Hükümeti kendilerine döviz, hammadde bulamaz, yeni olanaklar sağlamazsa işçi çıkarımına devam edeceklerini söylemekten çekinmiyorlar.

Kapitalist düzenin çirkin yüzü emekçilerin sokağa bırakılmasıyla bir kere daha ortaya çıkmış bulunuyor. İşçiler, emekçiler bu yasa dışı, çağ dışı uygulamaları protesto ederek karşı çıkmak zorundalar. Patronların CHP iktidarından cesaret alarak giriştikleri işçi kıyımına son verilebilmesi için örgütlü mücadele etmek gerekiyor. Örgütlü güç karşısında hiç bir patron bu çeşitten eylemlerini sürdüremiyecektir.

SÖZDE "HALK SEKTÖRÜ"

17 Kasımdan beri grevde olan DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikası üyesi işçiler.

Tuzmak Fabrikasında 43 emekçi haklarını almak için grevlerini sürdürüyor

TUZMAK, Ankara-Şereflikoçhisar'da kurulu "Halka açık" bir şirket. Şirketin 2000 ortağı var. Bu ortakların büyük bir bölümü Almanya'da çalışan işçiler. Şirket yöneticileri, şirketi etrafa "Halk sektörü" olarak tanıtıyorlar. Öte yandan bu ortakların küçük bir azınlığı, şirketin önemli denebilecek kârlarını aralarında paylaşarak, ortakların diğer büyük bölümüne gülünç denebilecek bir miktar dağıtıyorlar.

Bununla da yetinmeyen, bu bir avuç yönetici-Patron, fabrikada çalışan 43 işçinin üzerindeki sömürüyü kat kat artırarak kârlarına kâr katmanın peşindeler.

Ancak, yurdumuzun pek çok yerinde olduğu gibi, sınıf kardeşlerini örnek alarak sendikalaşan ve DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikasına giren işçiler, şimdiye kadar hiç verilmeyen sosyal haklarını almak, ücretlerini artırmak ve patronların 1 Haziran 1978'den beri süren toplu sözleşme görüşmelerindeki işçi düşmanı tutumlarına cevap vermek üzere 17 Kasım sabahı, oy birliği ile aldıkları grev kararını hayata geçiriyorlar.

Daha önce uygulamaya konulması gereken grev, Kaymakam ve Jandarma yüzbaşısının engellemelerine rağmen 17 Kasım günü gerçekleşiyor.

"İster kendine halka açık desin, ister kapalı desin, Tuzmak patronlarına iyi bir ders vereceğiz" diyen işçiler kararlılıkla direnişlerini sürdürmekteler.

Yörede, grevci işçilere ilk destek olan ve ilk defa kutlama ziyareti yapanlar Türkiye İşçi Partisi üyeleri oldu. İşçilerin, kendilerini ziyarete gelen TİP'lileri karşılarken yüzlerinden okunan memnunluk ve umut, esas olarak kendi sınıf partilerinin orada da görev başında olduğunu görmelerinden kaynaklanıyordu.

GÖREV OKURLARINDAN YAZILAR HABERLER

Sorgun'dan bir köy emekçisi sesleniyor

Köyümüze gelen GÖREV Gazetesi büyük bir ilgi görmekte ve bu sayede köyümüzde Türkiye İşçi Partisine büyük bir yakınlaşma başlamış bulunmaktadır.

Köyümüzde iki defa faşizme karşı toplantı yapılması için muhtardan müsade alabilmeleri için köylülere yardımcı oldum. Köy halkının çalışmalarımı takdir etmesi sayesinde köyümüzde kurulan köy kalkınma kooperatifine başkan seçildim. Bu sayede köyümüzü sömürüden kurtarmak ve sosyalizm için çalışmak imkanı buldum. Bu uğurda sizin ilgi ve desteklerinize de çok teşekkür ederim.

Muharrem Arslan
Karabalı Köyü Sorgun-Yozgat

aydınlık geleceğe selam

22-11-1978 tarihli Cumhuriyet gazetesinde, ünlü şabloncu ve kariyerist yazar Oktay Akbal'ın bir yazısı dikkatimi çekti. Açıkça anti-komünist olduğunu açıklıyordu. Solcu olduğunu ileri süren bu kişi şöyle diyordu: "Yarım milyon üyeli bir örgüt (DİSK) bir anda insanları sokağa dökebilir" ve en önemlisi şu da vardı; "DİSK bir parti kurarak mücadele vermelidir" Tam bir anti-komünizmdir bu. Bir parti kurulacak ve herhalde programıda hani şu modellerden biri olacaktır.

Avrupa Komünizmi, İsveç Sosyalizmi bu da muhakkak Türk Sosyalizmi olur. Bu ve bunun gibilerin artık sanırım Türkiye'deki sosyalist partinin geliştiğini inkar etmesi bir sapma içinde olduğunu göstermektedir. Sayın Akbal, Türkiye İşçi Partisi işçi sınıfımızın partisidir ve her geçen gün büyümektedir.

Bu böyle biline.

Saygılarımla ASİL NURKANLI

CHP'nin kirli çamaşırları köyümüzde de ortaya serildi

Emperyalizmin kışkırtmasıyla 1974 yılında yapılan Kıbrıs çıkartmasından birkaç ay önce köyümüz emekçilerinin birlik ve dayanışması sonucu 60 bin lira civarında para toplandı. Başta elektrik sorunu olmak üzere diğer sorunlarında çözümü için YSE Çorum Bölge Müdürlüğüne yatırıldı ve bundan kısa bir süre sonra Kıbrıs Çıkartması patlak verdi. Aradan çok zaman geçmeden iktidar değişimi olarak ÇHP yerine Birinci MC iktidarı geldi. Tabi bunun üzerine sorunlarımız aynen yüzüstü bırakıldı. Bunun en büyük nedeni köyümüzün Alevi ve Kürt olmasıydı. MC gayet iyi biliyordu Kürt ve Alevi halkının tarihinin her safhasında örgütlü bir şekilde sömürü düzenine ve burjuvaziye karşı başkaldırdığını ve de ilerici olduklarını. Ama, köyümüz halkı bu anti-demokratik uygulamalarda örgütlülüğünü yitirmedi. Ama, sürekli yanılgıya düşerek şunu diyordu: Ne yapalım CHP başta olsaydı sorunlarımıza mutlaka çözüm getirirdi. Dertlerimize derman bulurdu.

Ama hayaller boşaydı. Elli yıldır denenmiş CHP 5 Haziran'da yine denendi. Umutlarımız boşa çıktı. İktidar bile olamadı. Ama aradan pek fazla geçmeden burjuvazinin kuklası olan CHP tak diye iktidara geldi. 5 Haziran'da bize sayısız vaadlerde bulunan kariyerist CHP ve onun maşası olan milletvekilleri oylarımızı sinsice topladılar. Ama ön planda en ağır darbeyi bütün halka olduğu gibi bize de indirdi. Şöyle ki: bırak topladığımız paralar karşılığı köyümüze elektriğin getirilmesi, her yıl trafik kazasında yüzlerce vatandaşın öldüğü ve hasar gördüğü Çorum-Ortaköy yolunu değiştirmeğe ilk karşı çıkan CHP milletvekili Şükrü Bütün olmuştur. Bundan böyle artık biz Kavakalan köylüleri CHP'nin tutumunu açık şekilde değerlendirdiğimizi bildirir, tüm emekçi halkımızın olduğu gibi biz Kavakalan köylüleri de kurtuluşumuzun sosyalist düzenin kurulması yolunda bilimsel sosyalizmin ışığında örgütlenen Türkiye İşçi Partisi saflarında yer almakta olduğumuzu bildiririz.

ÇORUM-Ortaköy
Kavakalan köylüleri
adına
Mahmut KÖYMEN

işçi sınıfını hedef alan saldırılar boşa çıkarılacaktır

İşçi sınıfına ve emekçi halkımıza siper alan faşizm, burjuvazinin yönlendiricisini yapan CHP hükümeti döneminde daha da azgınlaşmaktadır. Burjuvazinin işçi sınıfına saldırıları durmadan yoğunlaştırdığı bir dönem yaşanıyor. Bu saldırılar burjuva tarafından yönlendirilen ve onun politikasını izleyen faşist ve devrimci maskesi altına giren Maocu bozkurtlar işçi sınıfının partisi olan Partimiz, Türkiye İşçi Partisine saldırmaktan geri kalmamaktadırlar.

Bir yandan faşist terör azgınlaştırılıyor, tertipler cinayetler birbirini izliyorken, öte yandan faşizme karşı mücadele etmeyi "sağa" da "sola" da karşıyız diyen CHP hükümeti kendi safsatalarıyla emekçi halkımızın ve tüm demokratik güçlerin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelesi doğrultusundaki yayın organımız olan YÜRÜYÜŞ dergisinin yaygınlaşmasını engellemek ve aynı zamanda okumak için üzerlerinden bulunan bilimsel sosyalist arkadaşlarımızı ağır bir biçimde sokak ortasında dövmek ve ağır darbelerin etkisiyle baygın bir biçimde yola bırakılmaktadır. Bunun için Demokrasi ve Sosyalizm düşmanları bilsinler ki Türkiye İşçi Partililer hiç bir engel tanımıyacak, faşizmi ve faşist odakları ezecektir.

Son dönemlerde Bahçelievlerde öldürülen 7 sosyalist arkadaşımız, onun ardında diğer ilçelerde saldırılar, tehditler ve Trabzon'da faşistlerce pusuya düşürülerek öldürülen sosyalist bilim adamı Necdet Bulut ve daha nice saldırıların hedefi bellidir:

Bilimsel Sosyalizmi savunan partimizi anarşizme sürüklemek ve böylece dolaylı yoldan burjuvazinin ekmeğine yağ sürmektir. Burjuvazi ve onların kanlı köpekleri Türkiye İşçi Partisinin Demokrasinin korunmasında baş güç olduğunun bilincinde ve hesabındadırlar.

Ama biz bilimsel sosyalistler; Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesini tüm engellere rağmen sonuna kadar sürdüreceğiz.

ÖRGÜTLÜ GÜÇ YENİLMEZ!
FAŞİZMİ EZECEĞİZ!
YAŞASIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ!
YAŞASIN ÇARK BAŞAK

SAVAŞ BÜYÜKKAYA
ANKARA

Gülnar ve çevresinde sebze üreticilerinin sorunlarına eğilen yok

Krediyi gerçek üreticiler değil ancak varlıklılar alabiliyor

KÖY EMEKÇİLERİ GÜBRE, KREDİ SIRALARININ ÜZERİNİ KAPATMAK İÇİN PLASTİK BULAMAMALARININ YANISIRA ÜRETTİKLERİ ÜRÜNÜ ARACIYA TEFECİYE YOK PAHASINA VERMEK ZORUNDA KALIYORLAR.

TURFANDA SEBZE ÜRETEN KÖY EMEKÇİLERİNİN EN ÖNEMLİ SORUNLARINDAN BİRİ DE SAĞLIK. ÜRETİCİLER KAPALI YERLERDE İLAÇLAMA YAPTIKLARI İÇİN YAVAŞ YAVAŞ ZEHİRLENİYORLAR. AMA ONLARLA İLGİLENEN BULUNMUYOR.

GÜLNAR (GÖREV) - İçel'in Gülnar İlçesi ve tüm Akdeniz sahil şeritinde Türkiye'nin hemen hemen tüm turfanda sebze ihtiyacı karşılanır. Bu yörede yaşayan insanların neredeyse yüzde 80 i plastik ve cam seralarda sebzecilikle yaşamlarını sürdürmeye çalışırlar. Hiçbir devlet kuruluşu ilgilenmediği halde emekçiler bütün güçlüklere rağmen üretimlerini sürdürür, Türkiye'nin her yanına her mevsimde turfanda sebze gönderirler.

Oysa sebze üreticilerinin sorunları sayılmayacak kadar çoktur. Köy emekçilerine sera yapmak için ucuz ve serbest kereste verilmemekte, kilosu 80-90- lira olduğu halde seraların üzerini kaplamak için kullanılan plastik bulunamamaktadır. Her üreticiye kredi verilmemekte, varlıklı olanlar daha fazla kredi alabilmektedirler.

Ayrıca turfanda sebzecilik için son derece önemli olan gübrenin ve zirai ilaçların ya hiç, ya da zamanında bulunamaması, gübreleme ve ilaçlama konularında yeterli teknik bilgi verilememesi ve bu bilgileri verecek elemanların bulunamaması da ayrı bir sorun.

Sebze üreticileri bunca emek ve masraftan sonra elde ettikleri ürünün gerçek değerini alamadıklarını, aracıların tefecilerin bunaengel olduklarını da belirtiyorlar. Emeklerinin daha iyi değerlendirilebilmesi için bölgelerinde bir salça fabrikası kurulmasını ve aracıların ortadan kaldırılmasını da istiyor Gülnar'lılar.

ZEHİRLENME SORUNU

Gülnar'lılar bütün bu sorunlara rağmen üretimleri sürdürüp geçim kavgası veriyorlar. Veriyorlar ama aynı zamanda sağlıkları pahasına bu kavgayı sürdürüyorlar. Sebze üreticileri her tarafı kapalı seralarda ilaçlama yaparlarken yavaş yavaş zehirleniyorlar. Bunun farkındalar. Ama çevrelerinde ve ilçelerinde onların sağlık sorunlarıyla ilgilenen çıkmıyor. Bu nedenle Gülnar'lılar istemedikleri halde ciğerlerine zehiri depo etmekte ve kan ve sinir sistemlerinde bozukluk belirtileri görülüyor. Bu durum çeşitli sinirsel hastalıklara da neden oluyor.

Gülnarlı ları ve tüm Akdeniz sahil şeritinde turfanda sebzecilikle uğraşan üreticilerin temel sorunları aynı. Canları, hayatları uğruna yetiştirdikleri ürünleri aracıya, tefeciye yok pahasına ellerinden çıkartıyorlar. Bu ihmalin, bu sömürünün durmasını istiyorlar. Bunun için sorunlarına sahip çıkacak tek partinin Türkiye İşçi Partisi olduğunu görüyorlar. Bütün bu dertlerden kurtulmanın yolunun örgütlenerek bir güç haline gelmek olduğunun bilincine varıyorlar.

Köy emekçileri bütün sorunların yanı sıra, kimse ilgilenmediği için sağlıklarını da kaybediyorlar.

Emekçi yığınların sorunları büyüyor

Kentte de koyu bir sefalet köy emekçilerini bekliyor

Köylerinden, kasabalarından Diyarbakır'a göçmek üzere tren istasyonunda bekleyen çilekeş köy emekçileri

GÜNEYDOĞU'DA KÖYDEN KENTE GÖÇ HIZLANDI

GÖREV Diyarbakır bürosu

Diyarbakır hızla büyüyen bir kentimiz. Köyden kente büyük bir göç var. Son yıllarda bu göç daha da hızlandı. Göçle birlikte emekçi yığınlarının sorunları daha bir büyüyor. Sorunlar yeni sorunlar getiriyor.

Bugün Diyarbakır'ın Bağlar, Benüsen, Dicle, Hançepek, Fiskaya, Alipaşa ve Kore mahallelerinde yüzbine yakın emekçi oturuyor. Yüzbine yakın emekçinin birçok sorunu var. Su, konut, yakacak, elektrik sorunları yetmezmiş gibi hergün hızla büyüyen hayat pahalılığı bu sorunlara yeni sorunlar ekliyor. Sorunlar, dertler daha bir ağırlaşıyor.

Türkiye İşçi Partili'ler bu semtlerde emekçilerle konuştular. Bu semtlerin emekçileri sorunlarını dile getirdiler. Bağlar mahallesindeki emekçiler sorunlarını şöyle dile getirdiler:

— Adınız?

— Abbas Diken.

— Kış bastırdı. Bağlar mahallesi yaz olsun, kış olsun susuzluğun, elektriksizliğin ve sefaletin yoğun olduğu bir mahalledir. Bu konularda bize neler söyleyebilirsiniz?

— Kardeşim, elektrikler kesik. Bu yıl elektrik yüzünü hiç görmedik dersem inanın. Bir saat gelirse 23 saat gelmez. Karanlıkta kalıyoruz. Gaz lambası yakacağız. Gel gör ki gaz da yok. Gaz yağı da bulamıyoruz. Elektrik için dilekçe yazıyoruz cevap yok. Bakan yok, gelen yok. TEK'in hatasıdır deyip işin içinden çıkıyorlar.

— Elektrik yalnız Bağlar mahallesinde mi yok?

— Kardeşim yalnız Bağlar'da yok. Ne, bileyim. Sadece elektrik mi? Suyumuz da yok. Her yıl kış aylarında Bağlar'da su içmek mümkün değil. Yazın zaten kolay kolay bulunmaz. Yağmur yağar yağmaz sokaklarda sel oluyor. Sel suları sokaklarda çukurlar yapıyor. Bu çukurlar sonucu su boruları patlıyor. Bazen borulardan hiç su akmaz. Aktığı zaman da kirli ve bulanık su akar. Ne yapalım biz de bu suyu kaplara doldurup süzülmesini bekliyoruz. Pislikleri alta çökünce içiyoruz. Çoluk çocukla nasıl yaşadığımıza hayret ediyorum. Daha neler neler.

— Sizin adınız?

— İsmet Üstün.

— Birşeyler söylemek istediniz hep.

— Evet oğlum. Ben yaşlıyım. Yavaş yavaş konuşacağım.

— Dinliyoruz İsmet Dayı.. anlat.

— Geçen yıl su akıyordu. Bu yıl su da akmaz oldu. Keşke aksaydı da çamurlu olsaydı. Oğlum aha şu köşedeki elektrik direği devrildi. Köşedeki ev yandı. İçindekiler zor kurtuldular. Elektriğimiz hiç gelmiyor. Niçin yangın çıktı diye sordum. Direkteki kablo tekmiş dediler. Yapmak için para topladılar. Yüzelli lira mı ne topladılar. Tekrar yandı. Tekrar para istediler. Anlamadım gitti. Zenginlerin mahallesinde kablolar niye çift mi? On mu? Oralar hiç karanlıkta kalmıyormuş. Ben sizin gelmenize çok sevindim. Sağolun. Yazın derdimizi. Ben yoruldum, siz konuşun.

— Adınız?

— Osman Demirtaş.

— Anlatayım kardeşim. Şu bizim devrim ilkokulunun arkasındaki ucu ince sokak var ya. O sokaktan altı ay kimse geçemedi. Yağmurlar oluk açtı. Su borularının hepsi toprağın yüzüne çıktı. Borulara su girdi. Pislik girdi. Buralar kokuyordu. Çamur, lağım, su göl halini aldı.

— Peki ne zaman temizlediler?

— Sular çekildikten sonra.

— Hiç bir tarafa gittiniz mi?

— Nasıl yani?

— Dilekçe ile başvurduğunuz yer oldu mu?

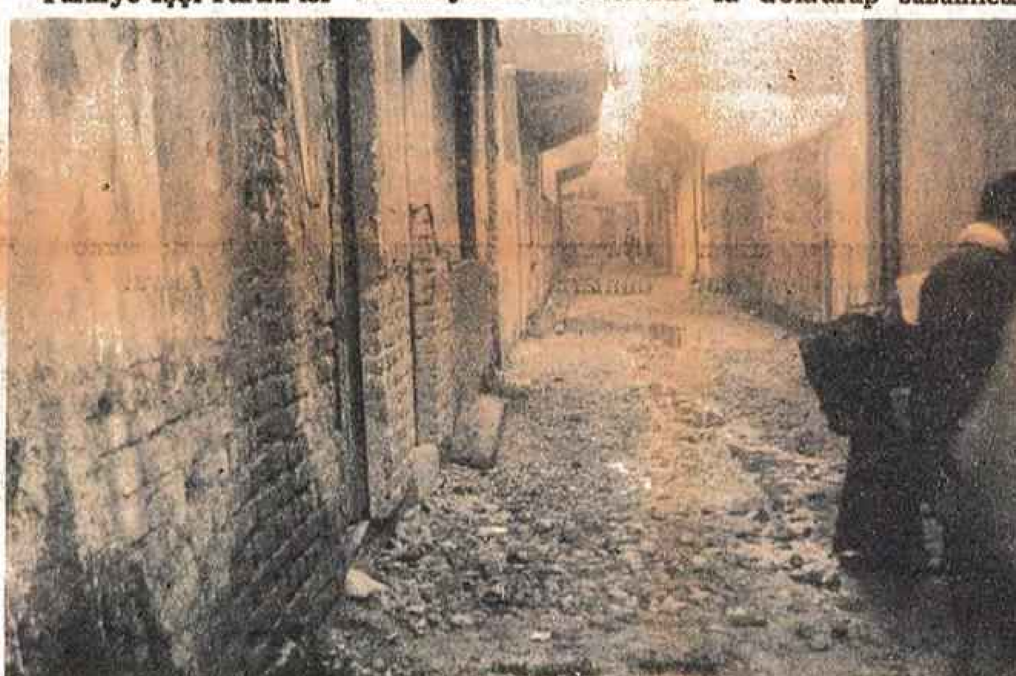
— Başvurmadığımız yer kalmadı ki.

— Siz birşey anlatacak mısınız?

— Siz gitmeden önce birşeyler anlatmak istiyorum. Zaten arkadaşlar anlattılar. Ben bir konuya değineceğim. Mavi köşeye büyük bir bina diktiler. Birkaç katlı. Artık mahallenin içine araba da girmez. Hastan mı var. Sırtla ana caddeye. İlgili yerlere başvurduk ama ses seda yok.

— Son olarak birşey anlatacak mısınız?

— Evet anlatacağız. Bugüne kadar yanıldık. Her dönem belediye başkan adaylarına, milletvekili adaylarına sorunlarımızı anlattık. Hepsi olur efendim, yaparız efendim dediler, ama o gün, bugün değişen birşey yok. Ama Türkiye İşçi Partisi'ni de biliriz. Meclisteki mücadelesini de biliriz. Meclis dışındaki mücadelesini de biliyoruz. Şimdiki mücadelesini de biliyoruz. Hep yanılacak değiliz ya. Artık bizi aldatamıyacaklar.

Köy emekçilerinin Diyarbakır'da yaşadıkları gecekondu mahalleleri; köyde de kentte de sefalet aynı

Türkiye yabancı petrol tekellerinin oyuncağı oldu

Ataş'ın tam kapasiteyle çalışmaması petrol darlığını daha da arttırıyor

Yıllardır Türkiye'nin başına bela olan ATAŞ Rafinerisi soğuk kış günlerine girdiğimiz şu sıralarda gene emekçi halkla ve hükümetle alay edercesine canı istediği zaman üretime geçiyor ve gene canı isterse üretimi durduruyor. Çünkü bu rafineri tümüyle yabancı petrol şirketlerinin elinde. Türkiye'nin bu rafineriye hiçbir müdahale hakkı bulunmuyor. Yani Türkiye üzerinde adeta bir yabancı toprak parçası gibi duruyor. Demokrat Parti zamanında hazırlanan ve Türkiye'nin bütün olanaklarını yabancı tekellere teslim eden, kapılarını çok uluslu şirketlere açan Petrol Kanunu'na göre faaliyette bulunan bu rafinerinin emekçi halka yararlı bir biçimde çalıştırılabilmesi için CHP Hükümetince etkili tedbirlerin zaman geçirilmeden alınması gerekiyor. Yabancı tekellerin çıkarları doğrultusunda hazırlanan Petrol Kanununda gerekli koşullar yerine getirildiği zaman rafineriye devletçe el konulabileceği belirtiliyor. Bu açık hükme rağmen yabancı tekellerin baskısından dolayı CHP Hükümeti Türkiye'nin çıkarları doğrultusunda böyle bir karar almaya yanaşmıyor.

Türkiye'nin kararsızlığını gören yabancı petrol tekelleri de Türkiye ile istedikleri gibi oynuyorlar. ATAŞ'ın tam kapasite ile çalışması. çekilen yakıt sıkıntısını bir ölçüde de olsa azaltabilecekken bu yapılmıyor. Emekçi halk tekellerin oyunlarına kurban ediliyor. Halktan yana olduğunu iddia eden CHP Hükümeti de bu duruma seyirci kalıyor.

Filtreli sigara karaborsasına karşı Kdz. Ereğlisi'nde imza kampanyası açıldı

Türkiye'nin her yerinde Tekel idaresinin üretip 10 liradan sattığı Samsun ve Maltepe sigaraları normal yollardan bulunamıyor. Özellikle son birkaç aydır filtreli sigaraların satışı devletin elinden çıkıp karaborsacıların eline geçti. Devletin 10 lira fiyat koyduğu bu sigaralar 15-20 liraya rahatlıkla alıcı buluyor. Böylece devletin kazanması gereken parayı karaborsacılar havadan kazanmış oluyorlar.

Karaborsanın ortaya çıkışında ve bu ölçüde yaygınlaşmasında hiç şüphesiz CHP hükümetinde Tekel Bakanı olan Tuncay Mataracı'nın büyük rolü bulunuyor. MC döneminde bile görülmeyen sigara kuyrukları ve karaborsa hiç bir tedbir alınmadığı için azalacağına artıyor.

Filtreli sigara üretimi artırılmadığı gibi dağıtım da gereğince denetlenemiyor. Tekel'in sigara verdiği bakkallar ve bayiler bu sigaraları daha dükkanlarına getirmeden karaborsacılara 12,5 - 13,5 liradan satıyorlar. Ya da istedikleri müşterilerine el altından veriyorlar. Tekel sigara sattığı bayilerini denetlemediği için, karaborsa da adeta Tekel eliyle desteklenmiş oluyor.

Karadeniz Ereğlisi'nde de durum yukarda anlatılanlardan farklı değil. Orada da halk filtreli sigarayı karaborsadan almak zorunda kalıyor, hem de 20 liraya. Bu durumu gören Türkiye İşçi Partisi Karadeniz Ereğlisi İlçe örgütü karaborsacılara karşı bir imza kampanyası açmış ve halkın yakın ilgisini toplamıştır. Kısa zaman içinde toplanan 2500 imza, daha sonra Gümrük ve Tekel Bakanlığına gönderilmiştir. Bakanın bu imzalarla ilgilenip sigara dağıtımını denetlemek için tedbir alıp almayacağı bilinmiyor. Yalnız bilinen birşey varsa bakkalların, bayilerin ve tabii karaborsacıların havadan para kazanmaya devam ettikleri.

TİP Karadeniz Ereğlisi örgütünün açtığı imza kampanyası büyük ilgi gördü.

Çin her zaman bağımsızlık savaşlarına karşı emperyalizmden yana yer almıştı

Çin - ABD anlaşmasından sonra Amerikan tekelleri Çin'e akın etmeye başladı

Çin ile Amerika arasında Ocak ayı içinde diplomatik ilişkilerin kurulacağının açıklanması uzun bir süredir herkesin merakla beklediği ama kimsenin şaşırmadığı bir gelişme oldu. Uzun bir süredir tüm dünyada Amerikan emperyalizminin tamamlayıcısı rolünü üstlenen Pekin böylece gerçek yerini almış oldu.

Çin bütün dünyada açıkça emperyalizmden yana saf tutmayı bir politika olarak benimsemiştir. Bunu Bengladeş'in Pakistan'a karşı giriştiği bağımsızlık savaşında ortaya koyarak Amerika ile birlikte Pakistan'ı desteklemiştir. Daha sonra ilk büyük ihanetlerini Amerikan emperyalizmine karşı kahramanca savaşan Vietnam halkına karşı yapmışlar ve Sovyetler Birliği'nin Vietnam'a gönderdiği yardım malzemesine 1960'da el koymuşlardır. Daha yakın bir tarihte ise Afrika'da büyüklü küçüklü tüm emperyalist batı ülkelerine karşı bağımsızlık savaşı veren MPLA'ya karşı CIA'nın beslediği sahte gerillaları desteklemiştir. Daha sonra nerede geri bir hareket varsa emperyalizmle birlikte Çin de kendini orada göstermiştir.

Bu nedenle ABD ile Çin arasındaki yakınlaşmaya hiç kimse şaşmamaktadır. NATO'nun uzun süredir sadık bir destekleyicisi olan Çin belki günün birinde NATO'ya bile girebilir.

Sovyetler Birliği'ne kapitalist damgası vuran Çin'in önümüzdeki günlerde önemli ziyaretçileri var. Bir milyar kişilik bir tüketici topluluğuna balıklama dalmak isteyen Amerikan tekelleri anlaşma yapmak için sırada bekliyorlar. Emperyalistlerle bu derece içli dışlı ilişki bakalım Çin'i nereye kadar götürecek.

TİP Bakırköy İlçesi kahve toplantıları düzenlemeye başladı

TİP Bakırköy İlçesinin önümüzdeki dönem kampanyalar biçiminde sürdürmeyi kararlaştırdığı yerel ve siyasi sorunlara ilişkin kahve sohbet toplantılarının ilki Avcılar Parseller'de yapıldı.

Çevre fabrikalardan ve yörede oturan emekçilerden oluşan bir kalabalıkla gerçekleştirilen toplantıya yörede daha önce - jandarma baskısına, tutuklamalara, ve dayağa rağmen başarılan yerel sorunlar için yürüyüş ve trafiğin durdurulması eylemi hatırlatılarak mücadele kararlılığının, sömürüsüz bir Türkiye için seferber edilmesi, Partiye üye olmanın önemi anlatıldı.

Belçika'da Türkiye'li işçiler kendilerini sömüren tercümanları savcılığa şikayet etti

Belçika'da çalışan 65 bin Türkiyeli işçi adına Brüksel'de düzenlenen bir basın toplantısında işçi düşmanları açığa çıkarılmıştır.

Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi tarafından düzenlenen basın toplantısında Limburg madenlerinde çalışan 25 bin Türkiyeli işçinin, patronlar tarafından tutulan Türkiyeli tercümanlar tarafından sömürüldükleri ve Türkiyeli işçileri işe yerleştirmek için 20 bin ile 50 bin Belçika Frangı arasında değişen rüşvetler aldıkları açıklanmıştır.

Bu tercümanlar arasında Zeki Ağırer adındaki biri,bir yandan Limburg madenlerinde "tercüman" olarak çalışıp işçilerden rüşvet alırken, bir yandanda Belçika'nın çeşitli kentlerinde "eğlence yerleri" işletiyor. Bu "eğlence yerlerinde" Türkiye Cumhuriyeti Brüksel Büyük Elçiliği ve Konsolosluk mensupları sık sık boy gösteriyorlar.

Brüksel'deki basın toplantısında Türkiyeli işçilerin sözcüleri, Zeki Ağırer gibilerini Belçika Kraliyet Savcılığına şikayet ettiklerini açıkladıktan sonra, "CHP ağırlıklı hükümet bir yılını dolduruyor. Hâlâ Zeki Ağırer gibi sahtekarlarla biz mücadele ediyoruz. Kim bu adamlardan hesap soracak"diye soruyorlar.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

"DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİMİZE SAHİP ÇIKMALIYIZ"

Kahramanmaraş'taki faşist katliam ve bunun sonucunda ilan edilen sıkıyönetimi görüşmek üzere, Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu olağanüstü toplantı. Toplantı sonunda yayınlanan bildiride ilan edilen sıkıyönetimin niteliği ve CHP Hükümetinin tavrı konularında Türkiye İşçi Partisi'nin görüşleri açıklandı. Bu bildiriyi okurlarımıza aynen sunuyoruz.

Faşistlerin, karanlık güçlerin ısrarla istedikleri sonunda gerçekleşmiş, aralarında İstanbul, Ankara gibi en büyük merkezlerin de bulunduğu 13 ilimizde sıkıyönetim ilan edilmiş bulunuyor. Sıkıyönetimin de anayasal bir düzen olduğu ileri sürülmektedir. Anayasa hükümlerine göre kimi koşullarda öngörülmüş olması bakımından anayasal olmakla birlikte sıkıyönetim, öncelikle anayasal demokratik hak ve özgürlükleri kısıtladığı gibi bu hak ve özgürlükleri fiilen ortadan kaldıran bir yönetim biçimine de bürünebilir; bürünebildiği yakın tarihimizde görülmüştür.

Durumun sonuçta bu noktaya gelmesinde hükümetin büyük payı ve sorumluluğu bulunmaktadır. Yasalar ve kurallar uyarınca oluşmuş hükümet tam iktidar olamamış ve olabildiği kadarından da sürekli ödünler ve kayıplar vermiştir. Buna karşılık, yasal olmayan, bundan dolayı da açıkça biçimlenmeyen, ama olayların akışı içinde varlığı ve etkinliği artarak hissedilen bir ikinci iktidar odaklaşması gözlenmiştir. MC döneminden beri ve bu son yıl da hızlanarak, ülkede iktidarın iki başlı hale gelmesi, ikileşmesi olgusu yaşanmaktadır. MHP ve ülkücü gençlik gibi yandaşları faşist terörizmin içinde olmakla birlikte, terörizmin çapı, gücü, örgütlenişi MHP'yi ve benzeri herhangi bir örgütü aşan boyutlardadır. MC döneminde devlet örgütünün bütün kolları ve kademelerinin büyük ölçüde faşist, gerici unsurlarla doldurulmuş olması sonucu, yerel yetkililer, alt kademe yöneticileri, memurlar, polisler arasında teröristlerin yandaşlarının bulunmuş olması, terörizmin bastırılamayışının izahı olarak görülemez, gösterilemez. Bu olgu terörizmin işini kolaylaştırmış, ama yalnız başına terörizmi belirleyememiştir. Kimi yönetici ve memurların teröristlere yandaş olması ve işini ihmal etmesi, kendilerinin bu oluşumu desteklemesiyle birlikte, aynı zamanda bir otorite merkezinden, bir iktidar odağından böyle direktif aldıkları içindir. Bir yılda olup bitenler tek bir merkezden planlanan ve uygulanmaya konulan biçimde cereyan etmiştir. Son derecede hesaplı biçimde, adım adım, basamak basamak, alıştıra alıştıra genişletilip şiddetlendirilerek terörizm geliştirilmiştir.

Türkiye'de "kısmi Endonezyalar" yaratma yöntemi uygulanmaktadır. Endonezya'da bir çırpıda yarım milyon dolayında insan katliama uğramıştı; tüm ilerici, demokrat, sol unsurların kişi ve kuruluş olarak imhasına gidilmişti. Şimdi Türkiye'de içte henüz bilinçsiz olan kamuoyunda ve dış dünya kamuoyunda şok yaratmamak veya şoku sınırlı tutmak için terörizm sürekli tırmandırılmakta ve aralarla kısmi katliamlar genişletilerek uygulanmaktadır. Toplumdaki, kitlelerdeki tüm demokratik, ilerici, sol gelişmeleri budamak, ellerinden gelse kökünü kazımak istemektedirler. Bugün ilk amaca ulaşılmış, sıkıyönetim ilan olunmuştur.

Şimdi bu ikili iktidar odağı durumunda, sıkıyönetimin, hangisinin fiili yönetim ve denetiminde yürütüleceği sorusu vardır. Önemli sorun budur. Bundan sonraki durumu büyük ölçüde belirleyecek olan da budur. Faşistler ve tüm karanlık güçlerin şimdiye kadar ısrarla sıkıyönetim istemiş olmalarının nedeni de bu sorunun yanıtını kendileri için müspet olarak vermelerindendir. Sıkıyönetimle, yasa dışı terörden yasal teröre geçmeyi, terörizmi legalleştirmeyi ummaktadırlar. Bu durumda, sıkıyönetim sayesinde iki başlı iktidarın terörizmin gizli odağında tekleşmesi tehlikesi ciddidir.

Hükümet bu noktada da son derecede duyarlı ve dikkatli olmak zorundadır. Unutulmamalı ki, sıkıyönetim komutanları resmen hükümete bağlıdır. Ne yapılırsa hepsinden hükümet sorumlu olacaktır; hiç bir gerekçe ve neden sıkıyönetim süresince yapılacakların sorumluluğundan, hükümeti kurtaramaz. Bu hükümetin sorumluluğunu da CHP ve Genel Başkanı Ecevit taşımaktadırlar. Özgürlükçü demokrasi, hukuk devleti, halktan yana halkla birlikte olmak, hakça düzen iddia ve savunmalarında asgari ciddiyet şartı, sıkıyönetimin, terörizmin legalleştirilmesi için değil, yalnız ve yalnız terörizmi ortadan kaldırmak ve bir daha başgöstermesini önlemek amacıyla kullanılmasına azami dikkati göstermek, bundan da öte, böyle kullanılmasını mutlaka başarmaktır. İktidarın demokrasi doğrultusunda çift başlılıktan kurtulup demokratik düzen içinde tekleşmesi ancak bunun başarılmasıyla olanaklıdır ve bunu başaracak güçler Türkiye'de mevcuttur. Hükümet bu yolda çalıştığı ve uğraş verdiği, demokrasi ve halktan yana olmanın çetin sınavını başarabildiği ölçüde tüm yurtsever, demokrat, ilerici, sol güçlerin desteğini arkasında görecektir.

Esefle belirtmek gerekir ki; hükümetin bugüne kadarki tutum ve davranışı demokrasiden, verdiği sözlerden, kitlelerde yarattığı umuttan sürekli ödün verme doğrultusunda olmuştur. Ve faşist güçler işlerin bu yönde yürümesinden, Ecevit ve CHP hükümetinin görünümü kurtarma işlemini yerine getirmesinden ve iyice yıpranıp silinmesinden yana olacaklardır.

Tehlike büyüktür, ağırdır. Politik, sendikal, mesleki kitlesel tüm demokratik örgütleriyle işçi sınıfımız ve emekçi halkımız; tüm yurtseverler, demokratlar, ilericiler, sol ve sosyalist güçler, durumu doğru değerlendirip provokasyonlara kapılmaksızın ve her türlü maceracılığı reddederek, demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkmak, bu hak ve özgürlükleri kitlesel güçte kullanma durumundadır. Bu güç kullanılacak ve sonunda başarı, demokrasinin uyanık bekçileri işçilerin, emekçilerin olacaktır.

TİP iki ayda 10 evladını yitirdi

(Baştarafı sayfa 1'de)

şebekeleri planlı saldırılarını sürdürüyor.

"Adana il örgütü üyemiz Mehmet Alaybeyoğlu faşist saldırı sonucunda bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde hayatını kaybeden son arkadaşımız oldu. Partimiz son iki ayda on yiğit evladını yitirdi.

"Zonguldakta Parti binamızın bombalanmasından sonra Adana'da bir üyemizin daha öldürülmesi faşist saldırıların planlı bir şekilde Partimizi hedef seçtiğini göstermektedir.

"Hükümet faşist odakların üzerine gideceği, cinayet şebekelerini açığa çıkaracağı yerde yeni baskı yasaları getirmeye çalışıyor. Cinayetlerin faillerini ortaya çıkarmak; herkesin bildiği saldırı örgütlerinin üzerindeki perdeyi kaldırmak için hiçbir yeni yasaya ihtiyaç yoktur. Mevcut yasaların hiçbiri de cinayetleri, silahlı-bombalı saldırıları hoşgören bir hüküm taşımıyor. Hükümetin görevi faşist saldırganlığa karşı işçi, emekçi sınıfların en etkin silahı olan kitle hareketlerini engellemeye çalışmak değil, demokrasi ve halk düşmanı gerici-faşist odakların üzerine cesaretle yürümek olmalıdır."

ONBEŞ GÜNDE BİR

(Baştarafı sayfa 1'de)

laşmış olarak giriyorlar. Bu yüzden de 1979 emekçiler için daha umutlu bir yıl. Dökülen kanların duracağı, bir bir hesapların sorulacağı bir yıl olması için hepimizi yeni görevler bekliyor yeni yılda. Daha örgütlü ve daha kitlesel bir mücadele yılı. Kısacası 1979 yılı örgütlü mücadele yılı olmalı. Güzel, aydınlık günler için örgütlü mücadele gerekli. Faşizmi yenmek tarihin karanlıklarına gömmek için örgütlü mücadele gerekli.

Türkiye İşçi Partisi 1978'de açtığı "ÜYE KAZANMAK KAMPANYASI"nı 1979'un ilk aylarında hedeflerine ulaştırmak için mücadele ediyor. Geniş işçi ve emekçi kitleler içinde; aydınlar ve gençler içinde artan bir güven yaratıyor. Kitleler daha bir güvenle Türkiye İşçi Partisi saflarında toplanıyorlar. TİP'in mücadele hedefleri etrafında birleşiyorlar.

Türkiye İşçi Partisi de 1979 yılında işçi sınıfımıza daha yaraşır bir örgüt yapısı için bütün güçlerini mevzilere sürmüş, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm bayrağını onurla dalgalandırıyor.

GÖREV Gazetesi yeni yılda aydınlığa doğru yeni adımlar atacağımızın inancı içinde üzerine düşen görevleri yerine getirmek için kararlı. Bu inançla bütün okurlarımızın yeni yılını kutlarız.

GÖREV

Maraş'ta...

(Baştarafı sayfa 1'de)

geniş çapta ve daha kanlı bir biçimde Maraş'ta patlak verdi. Maraş'ta olanlar bir iç savaşı en hunharca, canavarca başlatma girişiminden başka birşey değildir. Maraş'ın faşist güçlerin yuvalandığı kentlerden biri olduğu biliniyordu, hükümet gerekli önlemlerin alındığı, terör güçlerinin geriletilmeye başlandığı konusunda defalarca teminat vermişti. Maraş faciası bunlardan hiçbirinin doğru olmadığını göstermiştir. Faşist terör istediği yerde, istediği gibi kol gezmektedir. Başbakanın olaylar üzerine 'herkes sözünün geçtiği kesime barış çağrısında bulunsun' demesi hazindir.

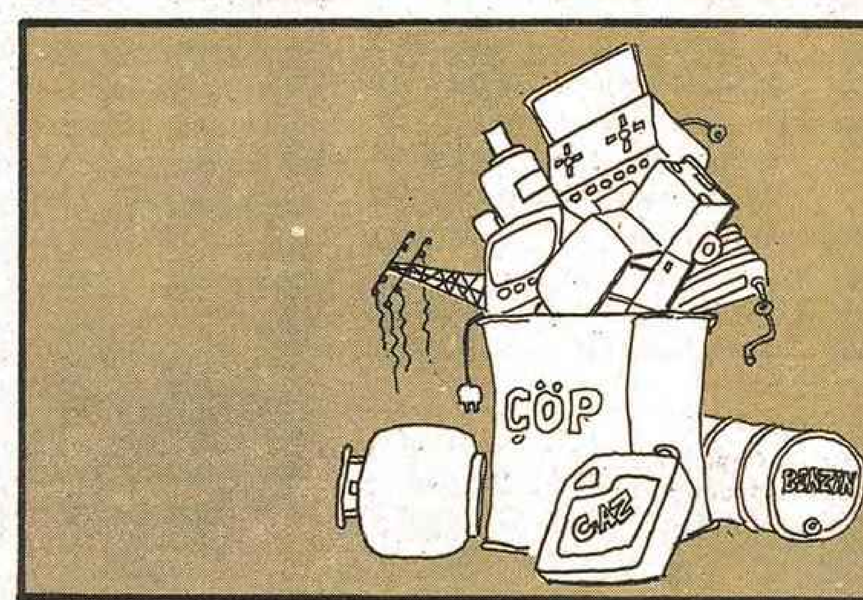
Başbakanın başkalarını barış çağrılarında bulunmaya çağırmak yerine, etkin, geçerli önlemleri kapsayan beyanlarda bulunması gerekirdi. Hükümet barış çağrılarında bulunmak yerine saldırı ve cinayetler karşısında daha kesin sonuç alıcı girişimlerde bulunmalıdır. Hükümet tüm güvenlik kuvvetlerini kesin kendi emri altına almayı ve halkın güvenliğini sağlattırabilmeyi başarmalıdır. İstihbarat örgütünü emri ve kontrolü altında yeterli genişlik ve süratli bir biçimde çalıştırmayı başarmalıdır. Hükümet terör yuvalarının ve arkalarındaki gizli güçlerin üzerine cesaretle gitmeyi ve sonuç almayı başarmalıdır."

CHP İKTİDARINDA EMEKÇİ HALK KUYRUKTAN KURTULAMADI

SİGARA KUYRUĞU

CHP iktidarı döneminde iyice yerleşen kuyruklardan biri de sigara kuyruğu. Halk birkaç paket sigara alabilmek için saatlerce kuyrukta beklemek zorunda. Ama isterse 15 ya da 20 lira verip, her köşe başında satış yapan gezici bayilerden de sigara alabilir. Çünkü tekel satış görevini adeta bu binlerce gezici karaborsacıya bırakmış.

BU DA ŞANS KUYRUĞU

Piyasada normal yollardan aradığını bulamayan vatandaşlar şanslarını denemek, böylece geleceğe daha bir "umutla" bakabilmek için Milli Piyango almak isterlerse, gene sıra beklemek, kuyruğa girmek zorundalar. Çünkü CHP'nin kendilerine vaadettiği günleri "umut" etmektense Milli Piyango ile zengin olup yoksulluktan, sıkıntıdan kurtulabilmeyi daha somut bir "umut" olarak değerlendiriyorlar. Milli Piyangoya rağbet bu yüzden.

Adana'da emekçiler tencerelerini kaynatabilmek için aylardır tüp bekliyor

Bütün Türkiye'de olduğu gibi Adana'da da birçok temel ihtiyaç maddesinin sıkıntısı çekiliyor. Sıkıntıyı Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi işçi ve emekçiler, dar gelirli vatandaşlar çekiyor. Patronlar, toprak ağaları, büyük tüccarlar ve onların işbirlikçilerinin güçlük çektikleri, görülmüş şey değil. Onlar yalnızca emekçi halkın, işçilerin, köylülerin, dar gelirlilerin sırtından kolay para kazanmak ve milyonlarına milyon katmanın çabası içindeler. Bu nedenle emekçilerin çektikleri sıkıntı, ızdırap, acı onları hiç ilgilendirmez.

Türkiye, halkın tüpgaz olarak bildiği likit gaz ihtiyacının tümünü kendisi üretemez. İki yıl öncesine kadar yurtiçi üretim bütün Türkiye tüketimini karşılayabildiği halde, tüketimin artması ve tüpgaz üreten tesislerin tam kapasite ile çalıştırılmaması nedeniyle iki yıldır tüketim yabancı ülkelerden yapılan ithalatla karşılanır oldu. Likit gaz konusunda Türkiye'de Koç şirketleri bir tekel kurmuş bulunuyor. Aygaz Koç'un sahip olduğu bir kuruluş ve Türkiye üretiminin de büyük bir bölümünü sağlıyor. Ayrıca piyasada sık sık rastladığımız birçok tüp çeşiti de gene Koç'a ait şirketlerin. Koç şimdiye kadar nasıl kolay para kazandıysa gene aynı yöntemi kullanıp tüpgaz konusunda da emekçi halkı alabildiğince sömürüyor. Hem de devletin yardım ve desteği ile.

Devlet dışardan ithal ettiği ham petrolü kendi rafinerilerinde işledikten sonra bir bölümünü likit gaz olarak ayırır. Bu likit gaz devlet tarafından değil de, başta Koç olmak üzere özel şirketler tarafından tüplere doldurulur. Yani devlet herşeyi yapmakta, ama patronlara "Al bu hazır gazı tüplere doldurup halka sen sat, sen kazan" demektedir. İşte bunun adına devlet eliyle kapitalist yetiştirme denilir ve Türkiye'de Koç gibi birçok kişi ve kuruluş devlet eliyle zengin edilmiştir ve edilmektedir. Koç ve diğer şirketlerin tüplere ne kadar gaz doldurdukları, bu tüplerin güvenli olup olmadıkları kesinlikle denetimden geçirilmez. Bir ay yetişmesi gereken tüpler bir bakarsınız 10 günde bitmiş. Ya da gerekli tedbirler alınmadığı için patlayan tüpler emekçilerin hayatına mal olmuş, sakat kalmalarına yol açmış. Bunlar çok sık görülen olaylardandır ama devletin, hükümetlerin bu gibi konularda büyük şirketlerin, tekellerin işlerine karıştıkları pek görülmez. Devlet yalnızca onlara olanak sağlamakla yükümlüdür.

İşte son zamanlarda tüpgaz sıkıntısının temelinde yatan sorunlar bunlardır. Yukarda sayılanlara döviz yokluğu nedeniyle ithalat yapılamadığı için likit gaz sıkıntısının arttığını da ekleyelim.

AYLARCA TÜP ALAMAYANLAR VAR

Adanalı emekçilerle tüpgaz kuyruğunda konuşan GÖREV muhabirleri haftalarca, aylarca tüp bulamayıp evinde sıcak bir yemek pişiremeyen analarla, babalarla konuştu. Sabahın karanlığından akşamın karanlığına kadar kuyruklarda bekleyip de tüp alamayan emekçilerle görüştü. Bu konuşmalardan bazıları aşağıdadır.

Kadınlar çocuklarıyla birlikte günlerce tüpgaz kuyruğunda bekleşip duruyor.

Röportaj 1

— Bize kendinizi tanıtır mısınız?

— Kardeşim ben Havuzlu Bahçedenim. Bugün bir hafta oldu günde geliyorum. Burda bekliyorum. Saat üçte geliyorum. Beşe kadar bir türlü bir tüp bulamıyorum. Elimize bile geçmiyor.

— Adınız, soyadınız nedir?

— Adım Sevim Haskaya.

— Peki ne öneriyorsun çözüm nedir? Çözüm ne sizce?

— Ne yapılmalı, biz de bilmiyoruz ki, ne söyleyeceksiniz biz de bilmiyoruz ne yapılacağını.

— Peki bir ay önce bir zam yapılmıştı.

— Ee yapsınlar zama razıyım, zam olsun yine razıyım ağam, versinler tüpü versinler de zam olsun n'apalım.

— Peki daha önce bunlar evlere kadar dağıtılıyordu..

— Dağıtılıyordu.

— Acaba şimdi niye dağıtılmıyor?

— Bilmiyorum, diyorlar ki iflas etmişler diyorlar. Kimi öyle diyor, kimi diyor ki yok diyor, karaborsa, kimi diyor karaborsa satılıyor. Ahbaplarına veriyorlar bize vermiyorlar.

Röportaj 4

— Bize kendinizi tanıtır mısınız?

— Ben Ramazan Acar.

— Niçin kuyruktasınız?

— Tüp kuyruğundayız. 1 aydır gelip gidiyoruz. Devlet bunu şahıstan alsın, şahıs çalıştırmıyor. Devletleştirsin. Devlet kendi baksın, şahıs bunu yetiştiremiyor. Yetiştiremiyorsa yapmasın.

— Daha önce biliyorsunuz, bu tüpler evlere kadar dağıtılıyordu.

— Evet dağıtılıyordu.

— Şimdi onlar piyasadan da çekildi.

— Evet bir kısmı çekildi.

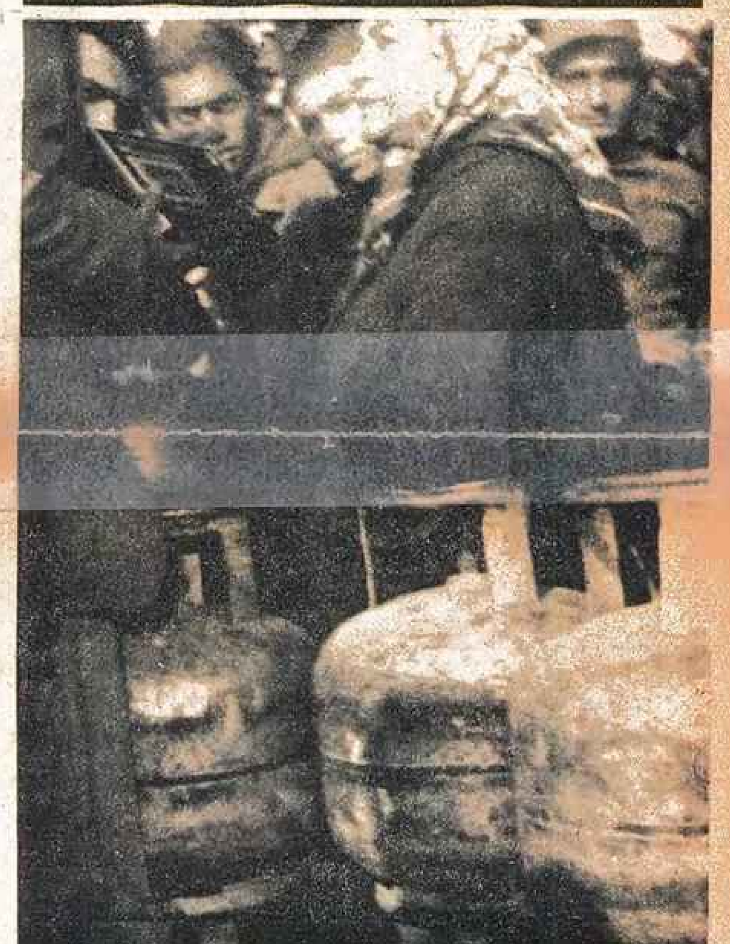
— Bunun için ne düşünüyorsunuz?

— Valla çekildi ama devlet mesela diyor ki, Mobilgaz ismi çıkmış, greve gitti diyor. Gittiyse bu 70 lira yaptı, 100 lira yapsın tüp bol olsun. Bu kadar millet mesela sıraya girmesin. 70 liraya itiraz etmedik. 100 lira yapsın, tüp bol olsun. Gelip buraya 15 gün, 1 ay bekleyip de mesela bir işçinin günlüğü 100 lira, gelip burada beklersek tüp 70 liraya, araba, taksi parası derken tüp 200 liraya mal oluyor. Yani bunu devletin daha çabuk önlemesini istiyoruz.

— Nasıl önleyecek?

— Abi devletleştirecek. Kendi alsın kendi işletsin. Şahıs işletemiyor başa çıkamıyor. Çıkamadığına göre devletleştirsin.

Bize gelince yok

Adana'lı bir emekçi kadın GÖREV muhabirine, "Bize gelince tüp yok" diyor.

Röportaj 2

— Bize kendinizi tanıtır mısınız?

— Evet 5 gündür burda bekliyoruz.

— Bize kendinizi tanıtır mısınız?

— Adım Ömer Vural.

— Niçin kuyruktasınız? Niçin kuyrukta bekliyorsun?

— Kuyrukta bekliyoruz, beş vakit gelip gidiyoruz.

— Bulabiliyor musunuz?

— Bulamıyorum. 3 gündür burada işlerim hep yarıda kalıyor. Hem de geri kalıyorum. Hem de tüpü alamıyorum. Gece yarısında geliyorum. Burda akşama kadar bekliyorum.

— Kaç gündür yok tüp?

— Üç-dört gündür burda bekliyoruz.

— İhtiyacını nasıl gideriyorsun?

— Eee, n'apalım.

— Yemek pişirmiyor musunuz?

— Yok valla. Dört gündür evimizde yemek pişirmiyoruz. Çocuklar aç kalıyor.

Röportaj 3

— Bize kendinizi tanıtır mısınız?

— Adım Necmi Tanır.

— Niçin kuyruktasınız?

— Tüp bekliyoruz.

— Kaç gündür bekliyorsunuz?

— Daha yeni geldim.

— Evde kaç gündür tüp yok.

— Evde üç dört gündür yok.

— Peki daha önce biliyorsunuz bunlar evlere kadar dağıtılıyordu. Bol miktarda, değişik isimler altında ocaklar satılıyordu. Şimdi yok, acaba niye. niçin?

— Valla bilmiyorum, evden git tüp al dediler, ben de tüp almaya geldim.

— Peki ne öneriyorsunuz, çözüm yolu ne olmalı?

— Vallahi çözüm yolu artık belediyenin el atması lazım.

— Nasıl yani, ne yapması, ama açık söyleyeceksin.

— Daha açık nasıl konuşak ki, servislerin eve getirmesi lazım arkadaşın dediği gibi.

— Belediyenin birşey yapması için ne yapmalı?

— Belediye bu türlü işleri kendi eliyle saha hizmetine kadar getirmesi lazım, milletin böyle beklememesi lazım.